

ŠIAURĖS EUROPOS ŽALŪJŲ PIENINIŲ GALVIJŲ POPULIACIJŲ KOOPERUOTO VEISIMO MODELIAVIMAS SIEKIANT ĮVAIRIŲ TIKSLŲ

J.N. Jørgensen, M.K. Sørensen, and P.H. Petersen

Santrauka. Keturių Šiaurės Europos žaluojų ir žalmargių galvių veislių populiacijos yra nedidelės arba ribotos, todėl nėra sąlygų jas genetiškai tobulinti ir padidinti jų sugebėjimą konkuruoti taip, kaip kitos veislės, pvz., Holšteino fryzai. Galvių populiacijų kooperuoto veisimo modeliavimo tikslas buvo įvertinti, ar galima naudojantis kooperuoto veisimo planu pagerinti sugebėjimą konkuruoti. Taikytas determinavimo modelis, pagrįstas genų srauto metodu. Palikuonių tyrimo schemos vertintos pagal genų padidėjimą keturių skirtingų dydžių populiacijose. Numatyta, kad bus atsižvelgiama į tris kiekvienos veislės rodiklius: pieno kiekio, veršiamosios eigos ir atsparumo mastitui (AM). Trys alternatyvios ekonominės atsparumo mastitui reikšmės (500, 1410 ir 2000 fenotipiniam standartiniam nuokrypiui) naudotos tam, kad būtų galima šiek tiek diferencijuoti populiacijas. Schemos, pasižymėjusios didžiausiu genų padidėjimu, naudotos kooperavimo efekto bulių tėvams apskaičiuoti ir iš populiacijos atrinkti bulius, įvertintus pagal visus palikuonis. Nustatyta, kad populiacijoje, kur atsparumas mastitui mažesnis, mažiausia buvo ir kooperavimo nauda. Trijų populiacijų genetinė raida panaši. Vadinasi, kooperavimo metodas galėtų būti pirmasis žingsnis sujungiant populiacijas į vieną veisimo vienetą.

Raktažodžiai: genų srautas, determinavimo modelis, daugybinis požymių įvertinimas.